

Sygn. akt VIII Gz 111/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Budzyńska

Sędziowie: SSO Piotr Sałamał

SSO Krzysztof Górski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014 roku, w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zmianę wpisu w rejestrze przedsiębiorców

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 21 maja 2014 roku, sygn. akt SZ XIII Ns-Rej. KRS (...) w przedmiocie zwrotu wniosku

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 19 września 2013 roku prokurent spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. złożył w sądzie rejestrowym wniosek o zmianę danych.

Zarządzeniem z dnia 4 grudnia 2013 roku referendarz sądowy wezwał spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez podpisanie wniosku przez zarząd lub złożenie pełnomocnictwa szczególnego dla prokurenta do działania przed sądem rejestrowym w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu wniosku.

Wezwanie do uzupełnienia braków zostało skutecznie doręczone dnia 17 grudnia 2013 roku. W określonym terminie nie uzupełniono tych braków, referendarz sądowy na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w dniu 20 stycznia 2014 roku zarządził zwrot wniosku. Na powyższe zarządzenie wnioskodawca wniósł skargę.

Zarządzeniem z dnia 21 maja 2014 roku Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie zwrócił wniosek, odwołując się do treści art. 109¹ § 1 i § 2 k.c. Kryterium wyznaczającym zakres prokury jest związek czynności pozasądowej i sądowej z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Termin „przedsiębiorstwo” jest użyty w znaczeniu funkcjonalnym i oznacza działalność gospodarczą. Umocowanie prokurenta obejmuje więc czynności związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez przedsiębiorcę, a nie z osobą przedsiębiorcy. Prokura jest instytucją ze sfery reprezentacji i jest związana z obrotem. Nie obejmuje zatem umocowania do czynności prawnych w zakresie stosunków wewnętrznych przedsiębiorcy i związanych z jego ustrojem. Poza zakresem prokury pozostają więc takie czynności, jak np. zwoływanie posiedzeń organów przedsiębiorcy, zgłaszanie wniosków o wpis do rejestru danych dotyczących przedsiębiorcy (np. zmiany umowy, statutu, zmiany w składzie zarządu).

Spod zakresu umocowania prokurenta wyłączone są czynności niemieszczące się w kategorii reprezentacji, czyli czynności z zakresu stosunków wewnętrznych przedsiębiorcy, należące do prowadzenia spraw, czy zarządzania przedsiębiorcą, polegające na podejmowaniu decyzji dotyczących jego działalności. Nie mieszczą się w pojęciu prokury czynności organizacyjne, składające się na funkcjonowanie przedsiębiorcy jako podmiotu prawa, a także czynności, które nie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, w tym min. czynności w postępowaniu rejestrowym, które w przeważającym zakresie dotyczy wykonania obowiązków rejestrowych przedsiębiorcy ujawnionego w rejestrze sądowym.

Dla skuteczności czynności podejmowanych w postępowaniu rejestrowym za spółkę, prokurent nie może powoływać się na upoważnienie ustawowe, lecz powinien legitymować się dodatkowym pełnomocnictwem procesowym. Wnioskodawca pomimo wezwania z dnia 4 grudnia 2013 roku nie uzupełnił braku wniosku poprzez podpisanie go przez zarząd, nie przedłożono także pełnomocnictwa szczególnego udzielonego prokurentowi.

Zarządzenie powyższe zaskarżył wnioskodawca, zarzucając naruszenie:

1. art. 109¹ k.c. poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że prokurent spółki nie ma umocowania do działania przed sądem rejestrowym,
2. art. 109³ k.c. poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że prokurent w postępowaniu rejestrowym powinien legitymować się dodatkowym pełnomocnictwem procesowym.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu zażaleniu skarżący wskazał, że nie można się zgodzić ze stanowiskiem Sądu. Wskazał, że zakres prokury jest znacznie szerszy od zakresu pełnomocnictwa ogólnego, które obejmuje wyłącznie czynności zwykłego zarządu. Umocowanie prokurenta obejmuje zarówno czynności zwykłego zarządu, jak i przekraczające ten zarząd, z zastrzeżeniem, że są to czynności związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa mocodawcy. Prokurent jako pełnomocnik składa własne oświadczenie woli, ale działa w imieniu i z bezpośrednim skutkiem prawnym dla mocodawcy, co oznacza, że jego czynności wywołują skutki prawne bezpośrednio po stronie reprezentowanego.

Zdaniem skarżącego trudno uznać, że reprezentowanie spółki w postępowaniu rejestrowym nie jest związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Składanie wniosków o wpis do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, a tym samym inicjowanie toczącego się przed sądem postępowania nieprocesowego, stanowi wykonywanie czynności sądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Podkreślono, że prowadzenie przedsiębiorstwa to nie tylko dokonywanie czynności prawnych z osobami trzecimi, ale również podejmowanie i realizowanie wewnętrznych decyzji organów spółek dotyczących ich działalności, oraz reprezentowanie podmiotu przed sądami w sprawach związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Zauważono, że czynności podejmowane w postępowaniu rejestrowym to czynności związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa zarówno w funkcjonalnym, jak i w przedmiotowym znaczeniu. Odwołując się do poglądów nauki prawa wskazano, że prokurent jest uprawniony do dokonywania czynności o charakterze procesowym w postępowaniu cywilnym, bez potrzeby udzielania mu pełnomocnictwa procesowego. Postępowanie rejestrowe jest jednym z rodzajów postępowania cywilnego i zdaniem skarżącego nie ma istotnych powodów, dla których można byłoby je wyłączać od powyższej zasady. Trudno jest w sposób przekonujący uzasadnić, dlaczego tylko czynności mające na celu dochodzenie roszczeń lub obronę przeciw roszczeniom są w sposób ścisły związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, a pozostałe czynności już nie są.

Skarżący wskazał jednocześnie, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zarządzenia o zwrocie wniosku powołał się na poglądy piśmiennictwa, które nie uzasadniają stanowiska Sądu, a nadto Sąd ten w ogóle nie podjął własnych rozważań

nad spornym zagadnieniem, przez co nie rozpoznał merytorycznie istoty sprawy. W uzasadnieniu skarżonego zarządzenia zabrakło wykładni prawa, co do spornego przepisu, która powinna być dokonana przez Sąd stosujący prawo w trakcie rozpoznawania konkretnego przypadku.

Wreszcie skarżący przytoczył treść art. 19 a ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, który stanowi, że do wniosku o wpis podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru dołącza się uwierzytelnione notarialnie albo złożone przed sędzią lub upoważnionym pracownikiem sądu wzory podpisów osób upoważnionych do reprezentowania tego podmiotu lub prokurenta. Oznacza to, że wzory podpisów składają osoby upoważnione do reprezentowania podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I Instancji trafnie uznał, że dla skuteczności czynności podejmowanych w postępowaniu rejestrowym za spółkę, prokurent nie może powoływać się na upoważnienie ustawowe, lecz powinien legitymować się dodatkowym pełnomocnictwem procesowym, np. do występowania w konkretnej sprawie lub tzw. pełnomocnictwem rodzajowym uprawniającym do występowania w określonego jego rodzaju sprawach.

Rozstrzygnięcie zażalenia wymaga rozważenia wynikające go z mocy ustawy zakresu umocowania prokurenta do dokonywania czynności sądowych w imieniu przedsiębiorcy (spółki z o.o.)

Kwestia określenia granic umocowania prokurenta do dokonywania czynności sądowych jest niezwykle istotna w płaszczyźnie normy art. 379 k.p.c. określającej przyczyny nieważności postępowania. Jedną z takich przyczyn jest bowiem nienależyte umocowanie pełnomocnika procesowego. Zatem Sąd rozpoznający sprawę ma obowiązek dokonywania z urzędu oceny należytego umocowania i eliminowania sytuacji, w których za stronę działa osoba nie posiadająca stosownego upoważnienia.

Prokura jest szczególną formą pełnomocnictwa łączącego umocowanie do dokonywania czynności materialno-prawnych jak i procesowych.

Zgodnie z art. 109¹. § 1 k.c. prokura jest pełnomocnictwem udzielonym przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców, które obejmuje umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Według zaś art. 109¹ § 2 k.c. nie można ograniczyć prokury ze skutkiem wobec osób trzecich, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zakres tego umocowania jest więc określony ustawowo i nie może być (poza wyjątkiem tzw. prokury oddziałowej) skutecznie modyfikowany (ograniczany) w treści oświadczenia o udzieleniu prokury.

Dokonując wykładni powołanego przepisu w nauce prawa podkreśla się, że prokura jest pełnomocnictwem szerszym niż pełnomocnictwo ogólne (uprawniające jedynie do czynności zwykłego zarządu). Prokura upoważnia bowiem do dokonywania czynności przekraczających zwykły zarząd w rozumieniu przepisów prawa cywilnego.

Dostrzec jednak należy równocześnie wynikające już z treści art. 109¹ §1 k.c. istotne ustawowe ograniczenie tego pełnomocnictwa. Tym ograniczeniem jest wymóg istnienia związku czynności podejmowanej przez prokurenta z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Zwrot ten, w świetle przeważającego w nauce i orzecznictwie poglądu, należy rozumieć w taki sposób, iż czynność musi mieć związek z prowadzeniem jakiegokolwiek przedsiębiorstwa (niekoniecznie przedsiębiorstwa mocodawcy). Zatem każda czynność pozostająca w związku z prowadzeniem jakiegokolwiek (rozumianego abstrakcyjnie) przedsiębiorstwa pozostaje objęta umocowaniem prokurenta. Takie brzmienie powołanego wyżej przepisu powoduje jednak, że prokurent z mocy ustawy nie posiada kompetencji do dokonywania w imieniu mocodawcy takich czynności prawnych, które nie dotyczą sfery polegającej na prowadzeniu przedsiębiorstwa (nie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa).

Odnosząc powyższe do postępowania sądowego stwierdzić należy, że prokurent może więc występować z mocy ustawy za mocodawcę tylko w takich postępowaniach sądowych, które mieszczą się w zakresie opisanym w art. 109¹ k.c., a więc w zakresie spraw pozostających w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Użyte w tym przepisie pojęcie przedsiębiorstwa należy interpretować zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 55¹ k.c.

W myśl tego przepisu przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej obejmującym w szczególności składniki szczegółowo opisane przez ustawodawcę.

Kodeks cywilny określa więc przedsiębiorstwo jako swoistą masę (zbiór rzeczy i praw zbywalnych) wyodrębnioną (zindywidualizowaną) poprzez jej celowe zorganizowanie (tzw. element organizacyjny).

Nie rozstrzygając w tym miejscu sporów i kontrowersji naukowych co do szczegółowej wykładni pojęcia przedsiębiorstwa użytego w art. 109¹ §1 k.c. poprzestać należy na stwierdzeniu, że pod pojęciem prowadzenia przedsiębiorstwa rozumie się ogół czynności prawnych w obrocie gospodarczym, pozostających w związku z szeroko rozumianym gospodarowaniem majątkiem składającym się na przedsiębiorstwo, a więc związanych z nabywaniem czy też świadczeniem dóbr i usług w obrocie gospodarczym, rozporządzaniem i obciążaniem zorganizowanej części majątku mocodawcy prawami osób trzecich, zaciąganiem zobowiązań w imieniu mocodawcy, o ile pozostaje to w związku (choćby pośrednim) z uczestnictwem mocodawcy w obrocie gospodarczym polegającym na prowadzeniu przedsiębiorstwa.

Poza granicami prokury leżą natomiast takie czynności dotyczące mocodawcy, co do których związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa ustalić nie można (w nauce wskazuje się w tym przypadku np. na czynności dotyczące prywatnych spraw przedsiębiorcy upoważnionego do ustanowienia prokury w zakresie jego praw osobistych, stosunków prawnych z zakresu prawa rodzinnego, jeśli mocodawcą byłaby osoba fizyczna, czy wreszcie czynności mających na celu zakończenie prowadzenia przedsiębiorstwa).

W płaszczyźnie prawnoprocesowej umocowanie prokurenta odnosi się odpowiednio, jak wskazano wyżej, tylko do takich czynności sądowych (spraw sądowych), które pozostają w związku z zarządzaniem masą majątkową (prowadzeniem przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów k.c.), a więc wynikają z czynności materialnoprawnych pozostających w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Odpowiedzieć należy więc na pytanie, czy czynności sądowe w postępowaniu rejestrowym, (w tym w postępowaniu dotyczącym wykonania obowiązku złożenia dokumentów sprawozdawczych dotyczących działalności przedsiębiorcy), pozostają w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Rozstrzygnięcie tego problemu wymaga w pierwszej kolejności uwypuklenia różnicy między przedsiębiorstwem (jako masą majątkową) a przedsiębiorcą (osobą fizyczną lub prawną posiadającą prawa do tej masy). W niniejszej sprawie przedsiębiorcą jest spółka z o.o. (osoba prawna o określonej strukturze organizacyjnej).

Spółka jako podmiot prawa nie może być prawnie utożsamiana z jej przedsiębiorstwem (przedmiotem praw). W sferze prawnej odróżnić zatem należy (w praktyce obrotu niekiedy pomijaną lub niesłusznie utożsamianą) sferę prawną (zwłaszcza organizacyjno-prawną) przedsiębiorcy działającego w formie spółki z o.o. od przedmiotu jego praw (jakim jest przedsiębiorstwo, a więc określony zbiór składników zorganizowany w sposób służący do prowadzenia działalności gospodarczej).

Dostrzec należy, że osoba prawna bowiem może w ogóle nie posiadać przedsiębiorstwa w znaczeniu przyjętym w art. 55¹ k.c. Działalność spółki może opierać się na innych formach aktywności gospodarczej niż prowadzenie przedsiębiorstwa. Zgodnie bowiem z art. 151 k.s.h. spółka z o.o. może być bowiem zawiązana w każdym celu zgodnym z prawem (nie musi być więc zawiązana w celu prowadzenia przedsiębiorstwa). Spółka może też (obok

prowadzenia przedsiębiorstwa) dokonywać działań gospodarczych nie związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa (jakiegokolwiek przedsiębiorstwa).

Spółka może wreszcie prowadzić spory (w tym spory sądowe) wynikające z treści stosunku prawnego spółki czy też spory dotyczące piastowania funkcji organu spółki. Takie spory także nie mogą być postrzegane jako związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa – ich genezy prawnej poszukiwać bowiem należy w treści stosunku prawnego kreującego podmiot praw względnie w fakcie piastowania funkcji organu spółki. W świetle regulacji art. 109¹ §1 k.c. nie sposób uznać, by ustawowe sformułowanie zakresu prokury obejmowało kompetencję do zastępowania mocodawcy w tego rodzaju sprawach.

Skoro tak, to brak jest w świetle art. 109¹ §1 k.c. podstaw prawnych do uznania, by prokurent mógł zastępować spółkę w czynnościach procesowo – prawnych, dotyczących szeroko rozumianej struktury organizacyjnej mocodawcy (np. zastępować spółkę jako pozwaną w procesach dotyczących zaskarżenia uchwał organu właścicielskiego (art. 249 – 252 k.s.h.), czy też w sporach odszkodowawczych na podstawie art. 291 – 294 k.s.h., względnie w sporach przeciwko wspólnikom, wynikających ze stosunku spółki z o.o.).

Te czynności jako dotyczące sfery organizacyjno – prawnej przedsiębiorcy (mocodawcy) muszą być uznane jako nie pozostające w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa spółki (wynikają ze stosunku prawnego tworzącego).

Biorąc pod uwagę wywody zawarte w uzasadnieniu zażalenia stwierdzić więc należy, że skarżący, zbyt szeroko interpretuje pojęcie „związku z prowadzeniem przedsiębiorstwem”, zawarte w normie art. 109¹ §1 k.p.c. jako upoważniające prokurenta w praktyce do wszystkich czynności jakie potencjalnie mogłaby dokonywać spółka (mocodawca) w obrocie gospodarczym i prawnym i w taki sposób poszukuje uzasadnienia tezy, że prokurent posiada umocowanie do składania wniosków odpowiednich do KRS. Przeciwnie – istnieje szereg sytuacji faktycznych, w których czynności prawnych i procesowych spółki nie będzie można powiązać z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Zatem w świetle powołanego przepisu, błędny jest wniosek skarżącego sprowadzający się do wywodzonej z brzmienia art. 55¹ k.c. sugestii, że prokurent jest upoważniony z mocy ustawy do dokonywania w imieniu spółki wszystkich czynności sądowych i pozasądowych (wszystkich czynności jakie wiążą się z działalnością spółki). Nie można więc utożsamiać prokury z pełnomocnictwem do zastępowania zarządu spółki we wszystkich płaszczyznach związanych z wykonywaniem funkcji organu spółki, a oceny zasadności zażalenia w niniejszej sprawie należy dokonać przez pryzmat przedstawionego wyżej rozróżnienia między przedsiębiorstwem (w znaczeniu przedmiotowym) i (będącym w niniejszej sprawie osobą prawną) przedsiębiorcą.

W tym świetle dostrzec zaś należy, że postępowanie rejestrowe zasadniczo dotyczy wykonania obowiązków rejestrowych przedsiębiorcy ujawnionego w rejestrze sądowym (KRS).

Rejestr sądowy (w odniesieniu do podmiotu działającego w formie spółki z o.o. – rejestr przedsiębiorców) służy ujawnianiu danych dotyczących przedsiębiorcy. Obowiązki rejestrowe dotyczą więc zdarzeń prawnych w sferze struktury prawnej przedsiębiorcy i jako takie nie pozostają w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa (są niezależne od kwestii prowadzenia przedsiębiorstwa). Prowadzenie przedsiębiorstwa może mieć jedynie wpływ na treść dokumentów składanych do akt rejestrowych. Nie może to jednak powodować przyjęcia, że postępowanie rejestrowe pozostaje w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa (wynika z faktu prowadzenia przedsiębiorstwa).

Postępowanie to, co należy podkreślić, pozostaje bowiem jedynie w związku z wyborem formy prawnej uczestnictwa w obrocie gospodarczym, determinującym szereg dodatkowych obowiązków (tzw. obowiązków rejestrowych), których prawo nie wymaga od podmiotów nie podlegających wpisowi do KRS (np. przedsiębiorców będących osobami fizycznymi) prowadzących przedsiębiorstwo w znaczeniu wskazanym w art. 55¹ k.c..

Wniosków tych nie może zmienić przedmiot postępowania rejestrowego w niniejszej sprawie.

Dostrzec należy, że także szczególne postępowanie rejestrowe z wniosku o wpis w rejestrze sądowym wzmianki o złożeniu dokumentów, dotyczy w swojej istocie wykonania obowiązków rejestrowych przez podmiot wpisany do rejestru, niezależnych od kwestii prowadzenia przedsiębiorstwa. Obowiązki te wynikają również z przyjętej formy organizacyjno - prawnej uczestnictwa w życiu gospodarczym i związanych z tą formą nakazów ustawowych wynikających z norm prawa publicznego i służących realizacji zasady pewności i jawności obrotu gospodarczego. Zatem także ten obowiązek rejestrowy nie może być uznany za determinowany faktem prowadzenia ksiąg i dokumentów przedsiębiorstwa, o jakich mowa w art. 55¹ k.c. Jak wskazano wyżej jedynie pośrednio prowadzenie przedsiębiorstwa wpływa na treść dokumentów, jakie podmiot ma obowiązek złożyć do rejestru sądowego.

W rezultacie także w tym przypadku to nie fakt prowadzenia przedsiębiorstwa, lecz forma prawna przedsiębiorcy determinuje powstanie obowiązków rejestrowych (także w zakresie objętym niniejszą sprawą).

Innymi słowy - obowiązki rejestrowe dotyczą stricte sfery organizacyjno - prawnej przedsiębiorcy jako podmiotu praw do przedsiębiorstwa i nie są zależne od kwestii prowadzenia przedsiębiorstwa. Jako takie nie mogą być więc uznane za związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa w sensie przedmiotowym.

Analogiczne poglądy co do wykładni przepisów k.c. o prokurze wyraża się w nauce prawa wskazując, że czynności w postępowaniu rejestrowym nie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa i w związku z tym prokura nie uprawnia z mocy prawa do występowania w postępowaniu rejestrowym (por. np. Katarzyna Kopaczyńska – Pietrzak, [w:] . A. Kidyba (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, wydawnictwo elektroniczne LEX 2009 – komentarz do art. 109¹ k.c.).

Wreszcie dostrzec należy, że w identyczny sposób oceniano zakres umocowania ustawowego prokurenta także w okresie obowiązywania zbliżonej do obecnej regulacji zakresu prokury w przepisach rozporządzenia Prezydenta RP z 27 czerwca 1934 kodeks handlowy (Dz. U. z 1934 roku nr 57 poz. 502, ze zm), zarówno w okresie przedwojennym jak i współcześnie (por. np. M. Allerhand, Kodeks handlowy z komentarzem, Bielsko – Biała 1994, s. 73, T. Siemiątkowski, Prokura w spółkach prawa handlowego, Warszawa 1999, s. 96). Zatem przyjęta przez Sąd I Instancji wykładnia zakresu prokury w kontekście czynności sądowych w postępowaniu rejestrowym, ma również swoje uzasadnienie historyczno-prawne.

Reasumując – prokura jako pełnomocnictwo posiada, jak trafnie zauważa skarżący, bardzo szeroki zakres przedmiotowy (niewątpliwie szerszy, niż pełnomocnictwo ogólne). Zakres ten musi być jednak ujmowany w granicach wytyczanych przez ustawy wymóg pozostawania czynności w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Mimo tak szerokiego zakresu prokura nie może być więc rozumiana jako pełnomocnictwo nieograniczone, czy też pełnomocnictwo do dokonywania wszystkich czynności, jakich może dokonać organ zarządzający spółki. Taka wykładnia jest sprzeczna z brzmieniem normy art. 109¹ §1 k.p.c. W szczególności prokura nie upoważnia do dokonywania takich czynności, które dotyczą sfery organizacyjnej mocodawcy oraz wykonania przez mocodawcę jego uprawnień bądź obowiązków prawnych, niezależnych od kwestii prowadzenia przedsiębiorstwa. Do takich obowiązków zalicza się zaś obowiązki rejestrowe. To z kolei powoduje, że trafnie Sąd I Instancji uznaje, iż prokurent nie posiada ustawowego upoważnienia do występowania w postępowaniu rejestrowym.

Przystępując do analizy dalszych zarzutów podniesionych w zażaleniu, należy w pierwszej kolejności wskazać, że nie ma racji skarżący zarzucając Sądowi I Instancji nierozpoznanie sprawy co do istoty. Sąd bowiem (a ściślej Przewodniczący wydający zaskarżone zarządzenie) ustosunkował się do twierdzeń skarżącego i dokładnie objaśnił przyczyny, dla których uznał, że wniosek o wpis podlega zwrotowi. Okoliczność, że w rozważaniach swoich w znacznej mierze podparł się poglądami doktryny nie oznacza, że nie rozpoznał istoty sprawy, a jedynie, że poglądy te uznał za własne, wyrażające zapatrywanie tego sędziego na problem jaki wystąpił w realiach niniejszej sprawy. Przyjęcie poglądów nauki dla uzasadnienia prezentowanego stanowiska nie jest uchybieniem dezawuuującym motywów rozstrzygnięcia. Nie można uznać, że sędzia nie dokonał wykładni art. 109¹ k.c., gdyż taka wykładnia została szeroko zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia. Nadto konkluzja rozważań pochodzi od sędziego i stanowi

logiczne podsumowanie zamieszczonych w uzasadnieniu zarządzenia poglądów. Z całą pewnością nie można więc uznać, że sprawa nie została rozpoznana co do istoty.

W rezultacie wobec nieustosunkowania się w wyznaczonym terminie do zarządzenia wzywającego do usunięcia braku skargi poprzez podpisanie wniosku przez zarząd lub złożenie pełnomocnictwa szczególnego dla prokurenta do działania przed sądem rejestrowym zachodziła konieczność zastosowania art. 130 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i dokonania zwrotu wniosku. Zatem zaskarżone zarządzenie odpowiada prawu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.